

Údiv na začátku. Kázání na Velikonoční neděli (Lk 24, 1 - 12)

I. Šly zrána ke hrobu ...

Milé sestry, milí bratři,

příběh dnešní neděle začíná vlastně již v pátek. Některé ženy, které zpovzdálí sledovaly Ježíšovu popravu, byly i u jeho pohřbu. Viděly místo, kam Josef z Arimatie Ježíšovo tělo položil. Po pohřbu se vrátily domů, aby připravily vonné masti a oleje.

Byly to ženy, které Ježíše věrně doprovázely po celou dobu jeho veřejného působení. Šly s ním většinou již z Galileje a došly s ním až sem - do Jeruzaléma, na Velikonoce.

Tedy, když zhasly veškeré jejich naděje, které si s Ježíšem spojovaly, chtěly mrtvému prokázat krásný skutek, poslední službu své veliké a věrné lásky. Alespoň vonnými mastmi a oleji pomazat jeho tělo.

V sobotu však podle přikázání ženy zachovávají sváteční klid. Hned brzkého nedělního jitra ale spěchají ke hrobu i s mastmi, které připravily.

Podobají se v tom trochu ženským postavám z počátku Lukášova evangelia - Alžbětě, Panně Marii nebo prorokyni Anně. Ty také žily celý život zbožně, podle všech Božích přikázání, věrně a trpělivě čekaly a doufaly, že na vlastní oči spatří Boží div, naplnění času, živého Krista ...

Mně však snad ještě více připomínají jiné postavy z vánočního vyprávění. Mudrce od východu. Tři krále. Ti také vyráží, aby novému Králi předali vzácné dary. Tyto ženy, s vonnými mastmi a vzácnými oleji, však za úsvitu velikonočního jitra společně nekráčí ke kolébce narozeného dítěte, ale k jeho hrobu.

II. Němí svědkové

Když přišly ke hrobu, našly kámen od jeho vchodu odvalený. Na rozdíl od jiných evangelistů, Lukáš nespekuluje nad velikostí kamene, nepíše, že byl příliš velký... Jeho odvalení tedy nemuselo způsobit nic zázračného. Nicméně to, že našly hrob otevřený, jistě muselo ženy překvapit.

Přesto se odvážily vstoupit dovnitř, ale **tělo Pána Ježíše v hrobě nenašly.**

Jsou to dva svědkové, kteří svědčí o tom, že stalo něco podivného, něco významného. Ale oba dva zůstávají němí. Je - či spíše není - tu **tělo ukřižovaného**. A je tu **kámen**, který je od hrobu odvalený.

Těžko říct, zda i tyto ženy slyšely slova, která Ježíš pronesl při vstupu do Jeruzaléma. Slovo, že jestliže umlčí jeho učedníky, bude mluvit kamení.

Prozatím ovšem i ten od hrobu odvalený kámen mlčí a ženy zůstávají v hrobě stát bezradné. Je potřeba, aby někdo dopověděl, to, co je teprve naznačeno.

III. Šaty dělají anděla

Když nad tím ženy zůstávají stát bezradné, náhle se u nich objeví dvě postavy. Prý muži, ale poznáváme v nich anděly, podle zářících rouch, co mají na sobě. Evangelista Lukáš tu tak trochu poupravuje známé rčení, že šaty dělají člověka. Tady *šaty dělají anděla*.

Jak vždy je ovšem mnohem důležitější - i andělů i u lidí - spíš než jak vypadají, to, co říkají. Andělé ženám řekli: „**Proč hledáte živého mezi mrtvými?**“

Ano, ženy z dnešního vyprávění vyrazily v nedělním jitru ještě za mrtvým. Pečlivě připravily aloe, vonné oleje i bylinné masti. Chtěly, slovy písně, kterou jsme zpívali před kázáním: *balzámem zpomalit/ zánik a zapomnění/ na chvíli podržet / co bylo a co není ...*

Jenže nic z toho už není potřeba. Andělé ženám řeknou: „**Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen.**“

IV. Tajemství víry

Toto andělské slovo se stává základem. Základem velikého příběhu křesťanské víry. Základem příběhu i naší víry. Příběhu, kvůli kterému jsme dnes přišli i my a jsme tady. Dnes - a každou neděli, kdy do kostela dorazíme.

Ženy andělům uvěřily. Neslyšíme ovšem o nějakém zázračném obrácení. Spíš je to tak, jakoby si v hlavě náhle vybavily nějaký příběh, co slyšely ještě v nedělní škole. Nebo jako by jim v hlavě začaly běhat věty vyznání víry, co se pokoušely naučit ještě v konfirmační přípravě zpaměti - v novém znění.

V. Apoštolky apoštolů

To, že andělské zvěsti uvěřily, ovšem poznáme především podle toho, co udělaly dál. Vrátily se od hrobu a učedníkům vyprávěly všechno, co v nedělním jitru zažily, viděly a slyšely.

Bez nějakého speciálního pověření se tak tyto ženy - byla to Marie z Magdaly, Jana a Marie Jakubova a prý ještě mnohé jiné - stávají prvními skutečnými apoštolkami. Apoštolkami apoštolů. Vždyť ony první přinesly od prázdného hrobu radostnou zvěst, že Ježíš vstal z mrtvých a žije.

Díky Máří Magdaleně a oněm ostatním ženám z vyprávění Lukášova evangelia, máme v co věřit ještě i my, tady a dnes.

VI. Dobrý začátek

Souběžně s tímto krásným příběhem víry se však začíná rozvíjet hned i druhý příběh. Totiž příběh nevíry a pochybnosti. Také to je i náš vlastní příběh.

Učedníci ženám jejich radostnou novinu neuvěřili. Připadala jim jako blouznění. Snad jen Petr se rozběhl ke hrobu. Ano ten Petr, který Ježíše zapřel. A snad proto si nejvíc ze všech přál, aby to, co říkaly ženy, byla pravda ... Ale i Petr, když nahlédl dovnitř a uviděl tam ležet jen plátna, v nichž bylo Ježíšovo tělo zabaleno, i ten se vrátil od hrobu - ne v jistotě, ale v údivu.

Možná je to i náš vlastní příběh. I my slyšíme - pokolikáté už - radostnou zvěst evangelia, že Ježíš vstal z mrtvých. Také my se tomu divíme - je to vůbec možné, aby se něco takového stalo? Že vstal z mrtvých? Divíme se, chtěli bychom tomu věřit, ale nejspíš i my tak trochu pochybujeme, jestli něco takového může být vůbec pravda.

V jednom biblickém komentáři jsem četl, že víru ve vzkříšení dokáže bez pochybnosti přijmout jenom ten, který sám ocitl v situaci žen z brzkého jitra velikonoční neděle. V situaci, kdy sám jde životem již bez naděje. V situaci, kdy sám zůstává stát bezradný před otevřeným hrobem. V té chvíli prý víra přichází do lidského srdce. Nám ostatním, co ještě máme jakési životní naděje, ambice a očekávání – zbývá úžas, údiv - a stále přítomná pochybnost.

Není to málo? Vždyť bychom právě dnes tak rádi vyzpívali dík za radostnou zvěst evangelia, rádi bychom spolu s ostatními volali: *Bud' tobě sláva, jenž si zmrtvých vstal!*

Všechno to samozřejmě udělat můžeme a také to za chvíli společně učiníme. Údiv nad mocnými Božími činy nás dnes znovu zasáhl zcela nově a nečekaně. Údiv - to není vůbec málo. To není vůbec málo z příběhu i naší víry a záchran. Přinejmenším je to jeho dobrý začátek.

Modlitba: *Duchu svatý, posiluj naši víru, že nás drží Kristus. Ten, který byl ukřižovaný, ten, který byl mrtvý. Posiluj naši víru, že Kristus žije a s ním i my žijeme a žít budeme. Navzdory smrti, navzdory všemu. Amen*